

SHARE

από την
ΑΡΙΑΔΝΗ
ΑΔΑΜ

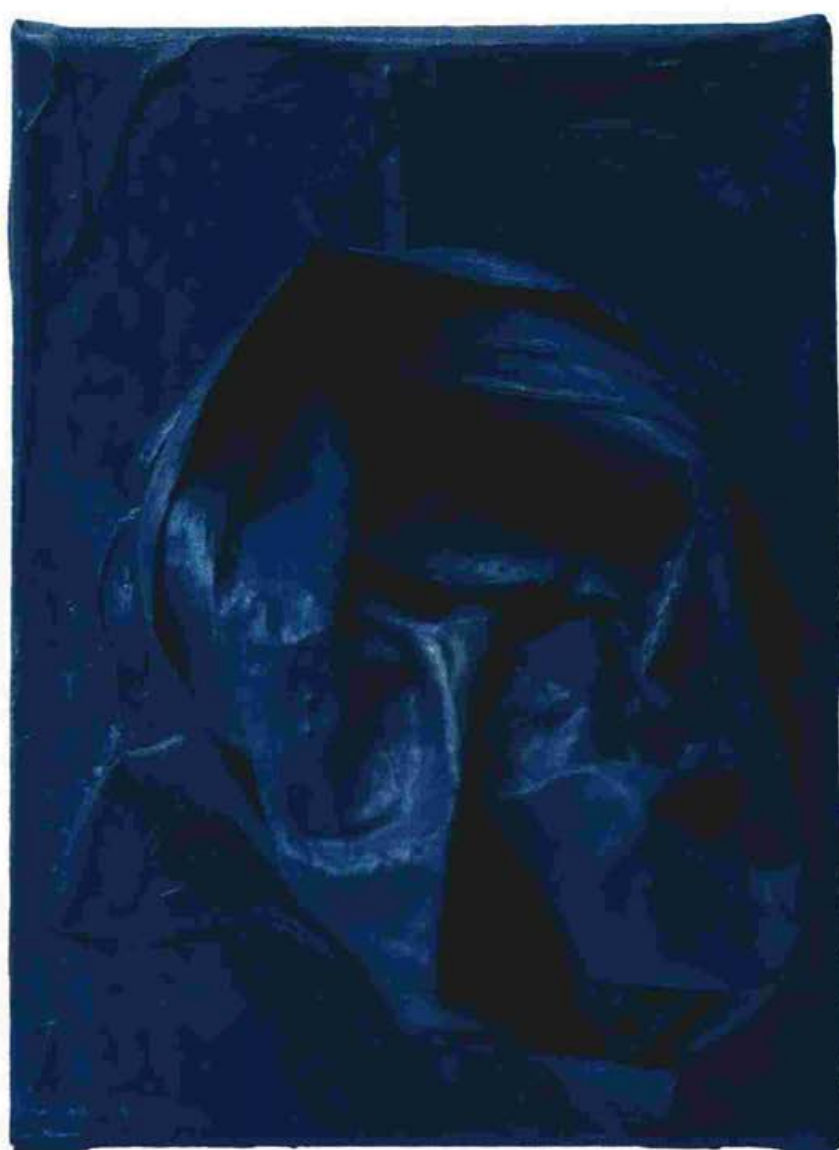
φωτογραφίες
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΜΠΑΡΑΪ

Μια συζήτηση με την εικαστικό Μαρία Φραγκουδάκη για τον διάλογο ανάμεσα στις τέχνες, στα υλικά και στην έμπνευση, αλλά και για τους νέους δημιουργικούς δρόμους που της άνοιξε η μητρότητα.

ανάμεσα σε χρώματα και λέξεις

PANTAR

PUMPING BAGS III, 2020. WOOD, GESSO AND PLASTIC ZIP LOCK BAGS ON CANVAS, 17×13×8 cm.

Τα τρισδιάστατα έργα της σειράς *Pump* είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με το προσωπικό της ταξίδι στη μητρότητα, αφού για τη δημιουργία τους η εικαστικός επαναχρησιμοποίησε πλαστικά μιας χρήσης που υπήρξαν μέρος της περιόδου της εγκυμοσύνης και του θηλασμού.

ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΕΝΑ ΗΣΥΧΟ ΠΡΩΙΝΟ στο στούντιό της. Έναν χώρο που αντικατοπτρίζει τη συνεχή ανάγκη της για δημιουργία. Γύρω μου χρώματα, διαφορετικά υλικά και έργα σε εξέλιξη, ένας χώρος πολυδιάστατος, όπως και η ίδια η Μαρία Φραγκουδάκη, μια εικαστικός που δεν παύει ποτέ να εξελίσσεται και να αναζητά νέους τρόπους έκφρασης. Η καλλιτεχνική της πρακτική εκτείνεται από τη ζωγραφική και την περφόρμανς μέχρι την ποίηση, με την έμπνευση να μη σταματά ποτέ και να προκύπτει αβίαστα από τον συμπεριληπτικό διάλογο και την άοκνη παρατήρηση, ως μια πλατωνική κλωστή διασύνδεσης συναισθημάτων και εικόνων. «Δεν έχω μία σταθερή πηγή έμπνευσης. Αντίθετα, τα ερεθίσματα είναι παντού γύρω μου: σε μια κίνηση του παιδιού μου, σε ένα τραγούδι που θα ακούσω, σε μια συζήτηση», λέει. Για εκείνη, κάθε έργο είναι αποτέλεσμα συνδυασμού εμπειριών και αδιάκοπης ροής ερεθισμάτων, που πολλές φορές μπορεί να προέρχονται ακόμη και από τις πιο απλές, καθημερινές στιγμές.

→

SECOND SKIN, 2016. BUBBLE WRAP, GYPSUM AND PIGMENT ON CANVAS, 120x120 cm.

SHARE

«Τα παιδιά σε εκπλήσσουν πάντα. Με μια κουβέντα τους, ένα αυθόρμητο σχέδιο μπορούν να σου δώσουν ιδέες που δεν είχες φανταστεί».

ΠΑΝΤΑΡ

Αυτό το αίσθημα ροής και ανεμπόδιστης δημιουργικότητας επεκτείνεται και στη χρήση των διαφορετικών μέσων έκφρασης που επιλέγει. «Όταν γράφω ένα ποίημα, μπορεί να γεννηθεί η ιδέα για έναν πίνακα ή να βρω έμπνευση για μια νέα performance. Όλα είναι αλληπλύνδετα», εξηγεί. Η σχέση της με τα υλικά, βαθιά ριζωμένη στις αρχικές της σπουδές στον χώρο της χημείας, έχει καθορίσει τον τρόπο που βλέπει τη δημιουργία, αφού βρίσκει διαφορετικές και πολλές φορές απρόσμενες μεθόδους να τα χειρίζεται. «Ξεκίνησα σχεδόν αυθόρμητα να δίνω έμφαση στα υλικά, αλλά πλέον είναι κάτι που γίνεται συνειδητά. Βρίσκω ενδιαφέρον να συνδυάζω διαφορετικά υλικά και να πειραματίζομαι με τις ιδιότητές τους. Η δημιουργική διαδικασία πολλές φορές μου θυμίζει μια χημική αντίδραση: δύο στοιχεία ενώνονται για να γεννήσουν κάτι καινούργιο».

Αυτός ο ιδιαίτερος και μη συμβατικός τρόπος χρήσης των υλικών αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα της δουλειάς της. Στην πρόσφατη ατομική της έκθεση, το σχοινί, τα ροκανίδια και το gesso πρωταγωνίστησαν σε μια σειρά έργων που σχεδόν προσκαλούν τον θεατή να τα αγγίξει και να συμμετέχει και αυτός με τη σειρά του στον δημιουργικό κύκλο της εικαστικού. Μέσα σε αυτή τη σειρά ξεχώρισε το έργο *Thera*, το οποίο και επιλέχθηκε να συμμετάσχει στη φετινή δημοπρασία The Greek Sale του διεθνούς οίκου Bonhams.

«ΠΟΣΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΠΕΡΝΑΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ»

Η αφορμή για να μιλήσω μαζί της ήταν η επερχόμενη Γιορτή της Μητέρας. Η μητρότητα υπήρξε ένα σημείο-σταθμός για την καλλιτεχνική της εξέλιξη, που ενώ στην πρώτη της εγκυμοσύνη βίωσε μια απροσδόκητη παύση

στη δημιουργικότητα, γεμάτη ερωτήματα και αμφιβολίες, με το πέρασμα του χρόνου έριξε φως σε νέα μονοπάτια. «Μετά την τρίτη μου εγκυμοσύνη, η μητρότητα με βοήθησε να απελευθερωθώ. Με οδήγησε σε νέα μονοπάτια, με ώθησε να δοκιμάσω άλλες μορφές τέχνης, χωρίς δισταγμό, χωρίς φόβο».

Η ανάγκη να αποτυπώσει αυτά τα ιδιαίτερα συναισθήματά της την οδήγησε να ξεγλιστρήσει από τους αγαπημένους της καμβάδες και να δημιουργήσει την πρώτη της ποιητική συλλογή. Το βιβλίο *Πάμε να πιάσουμε ουρανό* (εκδ. Μεταίχμιο) είναι, όπως εκμυστηρεύεται, η μετουσίωση της φωνής της ως μαμάς. «Ηθελα να εκφράσω όλη την αγωνία, την αγάπη και τον φόβο για το πόσο γρήγορα περνά ο χρόνος μεγαλώνοντας τα παιδιά μου». Μέσα από τους στίχους και τις λέξεις δημιούργησε ένα βιβλίο που απευθύνεται σε παιδιά, ενώ ταυτόχρονα αγγίζει και συγκινεί και το ενήλικο κοινό, ζυπνώντας του συναισθήματα και εικόνες της παιδικής ηλικίας. Το ταξίδι του βιβλίου την οδήγησε σε δράσεις και εικαστικά εργαστήρια που πραγματοποιεί για παιδιά. «Τα παιδιά σε εκπλήσσουν πάντα. Με μια κουβέντα τους, ένα αυθόρμητο σχέδιο μπορούν να σου δώσουν ιδέες που δεν είχες φανταστεί».

Λίγο πριν την αποχαιρετίσω, και όσο η ίδια έχει ξεκινήσει να δημιουργεί ένα νέο έργο, τη ρωτάω για τα επόμενα βήματά της. Μια νέα performance, η εξέλιξη του installation stand-free, αλλά και μια σειρά έργων που συνδυάζουν την ποίηση με τη ζωγραφική είναι ανάμεσα σε αυτά που μου αποκάλυψε. «Εχω πολλές ιδέες και θέλω να τις ακολουθήσω με αυθορμητισμό και περιέργεια για το πώς θα εξελιχθούν». ■

Η Μαρία Φραγκουδάκη, σε συνεργασία με τις Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** και τα Public, θα γιορτάσουν τη φετινή Γιορτή της Μητέρας με μια διαδραστική εκδήλωση για παιδιά, το Σάββατο 10/5, στις 11.30, στα Public Golden Hall (Λεωφ. Κηφισίας 37Α).

